

TRAFIKLJUSET

Drama i en akt
(med flera skuggor)

© Matts Göransson

mattgo@hotmail.se

MARIA är en kvinna i trettioårsåldern. Hon är stilsäker, jobbar som copywriter med texter på en reklambyrå. Hon har finländsk bakgrund. Hennes föräldrar är döda, efter en båtolycka. Hon är bästa vän med och älskar (på sitt sätt)

EVA som är jämngammal med Maria. Eva har båda sina föräldrar i livet. Föräldrarna hjälper henne ekonomiskt, eftersom hon är arbetslös fotomodell. Eva och Maria har gått i gymnasiet tillsammans, och behållit kontakten sedan dess. Eva är kär i Maria.

Introduktion: Maria och Eva har gått i samma klass, och behållit kontakten sedan dess. De har starka känslor för varandra, men har hittills aldrig talat klarspråk om, eller visat djupet i dem: Hur samstämda är de egentligen?

Mitt i natten är Maria och Eva på väg till Evas sommarstuga, för att tillbringa helgen tillsammans. Eva kör Marias bil, och under oklara omständigheter hamnar de i diket. De har sett en polisbil med blåljus: Är de jagade för något de gjort eller inte?

Diket, där Marias bil nu står obrukbar, ligger i utkanten av den skog som kvinnorna måste ta sig igenom, för att komma till Evas föräldrars sommarstuga vid vattnet. När de går mellan träden i mörkret upptäcker de plötsligt ett trafikljus som lyser. Trafikljuset står i korsningen mellan två skogsstigar. Är det bara ett absurt skämt? Vad skall de göra när det lyser rött? Finns det självklart rätta för dem?

(En natt i mitten av augusti: Maria och Eva småspringer genom skogen. Båda är klädda i klänning, och har finskor på fötterna. Flera bilstrålkastare lyser oregelbundet mellan träden.)

MARIA

Vänta på mig! Du går för fort.

EVA

Häng med: Jag väntar på dig hela tiden.

MARIA

Mina skor blir förstörda. Mina klackar sjunker bara ner i marken.

EVA

Ta av dig skorna då! Jag tog av mig mina för länge sedan.

MARIA

Varför har du så bråttom? Hittar du inte?

EVA

Vilken tur att vi klarade oss!

MARIA

Tänd ficklampan nu, så att vi ser!

EVA

Vi måste spara på batteriet.

MARIA

Det är min ficklampa. Ge mig den!

EVA

Jag går först: Det bäst att jag har den.

MARIA

Jag har ingen aning om var vi är. Hur kan du hitta här i skogen?

EVA

Jag känner igen mig. Min stuga är här i närheten.

MARIA

Men bilen då? Min bil, den är kvaddad! Jag vill inte lämna den i diket.

EVA

Oroa dig inte. Jag låste bildörrarna. Här är nyckeln. (Hon stannar, tänder ficklampan kort, överlämnar nyckeln. De går vidare.)

MARIA

Jag gillar inte mörkret. Och jag är rädd för... att du tycker att jag är rädd i onödan.

EVA

Vi klarade oss, eller hur? Ljuset från bilarna på motorvägen hjälper oss. Sedan använder vi ficklampan.

MARIA

Är det långt kvar att gå? Mina fötter gör ont. Jag trampar fel hela tiden.

EVA

Det gör jag också. Men jag väljer var jag sätter ner fötterna.

MARIA

Det hinner inte jag göra, för du har så bråttom!

EVA

Vi har ingen telefon med oss, inte du och inte jag. Men min sommarstuga ligger bara några hundra meter härifrån. Lita på mig: Jag vet var vi är.

MARIA

Om vi går vilse då? Jag har inte lust att sova i skogen i natt.

EVA

Vet du vad vår mattelärare brukade säga till mig? Jo, att det kortaste avståndet mellan två punkter är en rät linje. Och vet du: Det var en karl som sa det till mig.

MARIA

Tänk om någon kommer efter oss? Det hade varit bäst om vi väntat vid bilen.

EVA

Vem ser oss här i skogen? Vi behöver inte vara rädda för att bli upptäckta.

MARIA

Jag vill att någon ser oss. Så vi kan få hjälp. Jag bryr mig inte om vad vi har gjort. Mina fötter gör så ont. Och jag vill inte att min klänning blir trasig. Trädgrenarna har sönder min klänning!

EVA

Vi har inte gjort någonting, har vi det? En olycka är en olycka. Din bil står säkert där den är, i diket. Sedan får ditt försäkringsbolag ta hand om resten.

MARIA

Men det var ju du som körde.

EVA

Håll tyst nu: Det är inget problem. Vem vet, vem av oss som satt vid ratten?

MARIA

Jag har aldrig blivit förföljd förut. Jag gillar inte att se blåljus i backspegl.

EVA

Det var inte oss som polisen jagade. Nu tänder jag din ficklampa. Om jag bara hittar den i handväskan. (Hon stannar.)

MARIA

Vad har vi gjort? Håll om mig: Jag fryser.

EVA

(Hon håller om Maria.) Du är genomsvettig.

MARIA

Det gör inget. Jag behöver värmen i alla fall. Skönt att du inte flyr längre.

EVA

Jag hittar i skogen. Jag vet var min sommarstuga ligger.

MARIA

Alla kan se att min bil ligger i diket vid motorvägen.

EVA

Vad som än händer: Vi är oskyldiga, eller hur?

MARIA

Jag vet... Håll om mig i alla fall. (Eva gör så med värme.) Men du behöver inte smeka mig så där. Det känns bara kallare då. Jag behöver din kroppsvärme.

EVA

Jag är rädd, jag också!

MARIA

Så skönt att höra! Smek mig över ryggen, är du snäll. Så där, ja... Det tar bort kylan.

EVA

Jag är rädd för att bli övergiven. Så har det alltid varit. Ända sedan jag var liten.

MARIA

Jag tänker inte lämna dig, här i skogen. Men håll inte i mig så hårt.

EVA

Jag önskar att jag hade ditt utseende. Livet skulle vara så mycket lättare för mig då.

MARIA

Vill du ha det, så ta det. Jag har inget emot att se ut som du. Alla vänder sig om för att se hela dig: Jag älskar dina manliga sidor. Men allt manligt och allt kvinnligt... som du har... Har vi inte gjort slut på det?

EVA

Du snackar så att jag blir trött: Sätt dig ner. Så jag får hålla om dig ordentligt.

MARIA

Det räcker: Släpp mig! Vi måste gå vidare. Lys med ficklampan!

*****

(De släpper taget om varandra och går sakta vidare hand i hand. Eva lyser med ficklampan. Maria ser ett trafikljus med grönt sken skymta bland träden.)

MARIA

Vi har gått vilse. Och nu börjar det blåsa.

EVA

Jag älskar min skog. Jag tycker om när det inte är vindstilla. Jag älskar suset i trädskronorna! Jag vet vart vi är på väg...

MARIA

Ser du inte trafikljuset där borta. Känner du igen det? Vi måste vara i en gatukorsning. Är du helt säker på var vi är?

EVA

Lita på mig: Vi går längs en rak linje, mellan din bil och min sommarstuga.

MARIA

Känner du igen trafikljuset?

EVA

(Hon stannar till.) Jag har aldrig sett det förut... Men vi är på rätt väg.

MARIA

Kan vi inte sätta oss ner en stund? Jag måste ha trampat på något vasst. Det gör fruktansvärt ont i min vänsterfot.

EVA

Du tror inte på mig: Jag känner vartenda träd i skogen, ända sedan jag var liten.

MARIA

(Hon sätter sig ner på en sten.) Lys med ficklampan under min fot. (Eva tänder ficklampan.)

EVA

Bakom klippan där borta... Det brukar finnas hur mycket blåbär som helst. Jag vet var vi är.

MARIA

Trafikljuset då?

EVA

Du sitter mitt i det bästa blåbärsstället i hela skogen. Se här! (Hon lyser med ficklampan och plocka en handfull bär.)

MARIA

Aj, det gör så ont. (Hon masserar sin fot.)

EVA

(Hon lyser under Marias fot med ficklampan.) Det har inte kommit något blod. Kom, så går vi vidare till min stuga. (Hon sträcker fram handen.) Här, smaka på blåbären! De är jättegodas.

MARIA

Nej tack... Jag kan inte gå mer. Min fot klarar det inte. Vi har gått vilse.

EVA

Det är inte långt kvar, hem till mig: Jag har inte sett trafikljuset förut. Det fanns inte här förra hösten, men det har ingen betydelse. Kom nu!

MARIA

Hjälp mig upp. Så får jag känna efter om jag kan stödja på foten. (Eva drar upp och håller om henne.)

EVA

Var inte så sur: Det är inte mitt fel att din bil ligger i diket. Så vi måste gå genom skogen.

MARIA

Släpp mig. Jag klarar mig själv. Gå före du! (De går iväg.) Trafikljuset lyser rött nu. Men det finns ingen väg här...

EVA

Nu har jag hittat stigen. Den leder ner till mitt hus. Det är bara några hundra meter kvar. (Hon lyser med ficklampan på stigen, därefter på Marias fötter. De går.)

MARIA

Underbart! Det känns bättre i min fot. Bara för att jag slipper trampa i riset.

EVA

Du har så söta fötter.

MARIA

Lägg av! Du har ju sett mina fötter ända sedan vi gick i gymnasiet tillsammans. Det är du som är fotomodell, inte jag.

EVA

Du är oschysst mot mig: Jag har varit arbetslös ett år.

MARIA

Inte beror det på ditt utseende i alla fall.

EVA

Jag fattar inte att jag missat trafikljuset. När kom det hit?!

MARIA

Spelar ingen roll: Det lyser nog grönt snart.

EVA

Håll mig i handen. Om du vill ha stöd. (Maria gör det.)

MARIA

Ska vi inte vända om? Och gå stigen åt andra hållet.

EVA

Är du galen? Jag längtar efter att krypa ner i min egen säng.

MARIA

Ska du låtsas, som om trafikljuset inte fanns?

EVA

Så trött jag blir på dig! Jag känner igen varenda sten, varenda rot på stigen. Det enda nya är den där stolpen som står och lyser. Helt sjukt: Vad i helvete gör ett trafikljus mitt ute i skogen.

MARIA

Ska vi bara gå mot rött, kanske?

EVA

(Hon skrattar hjärtligt.) I min skog ska det inte finnas några trafikljus!

MARIA

Men det gör det ju: Se själv!

EVA

Det är väl några av grannarna, som satt upp det på skämt. Att de har jobbat så mycket. Och fått det att lysa. Det är väl att ta i.

MARIA

Min fot gör fortfarande ont. Jag måste sätta mig och vila en stund.

EVA

Gör det. Jag ska kolla vad de har gjort. (Hon går fram till trafikljuset, känner på stolpen osv, sedan trycker hon på gå-knappen som börjar knattra.)

MARIA

(Hon ropar.) Nu slog det om och blev grönt.

EVA

(Hon går tillbaka till Maria. Ljuset blir snabbt rött igen.) Jag fattar ingenting. Trafikljuset verkade äkta. Var har de fått tag i det där? Det fanns till och med röda och gröna gubbar på sidorna...

MARIA

Tänk om det är någon som tittar på oss. För att se vad vi gör: Vi går härifrån. Jag tycker det känns obehagligt.

EVA

... och det står mitt i en korsning, där två stigar möts.

MARIA

Jag vill inte att någon hoppar fram ur buskarna. Och säger att vi bryter mot lagen, om vi går mot rött. Vi tar och vänder om. (Hon ställer sig upp.) Aj, aj, min fot! Jag måste ha trampat fruktansvärt snett förut.

EVA

Sätt dig igen! Så funderar vi på saken... Jag har med mig lite dricka i väskan. (Hon tar upp en flaska. De sätter sig.)

*****

MARIA

Polisen hittar oss snart. De har helikoptrar med strålkastare... och värmekamera.

EVA

De bryr sig inte om oss: Du behöver inte vara rädd.

MARIA

Varför skulle jag vara rädd? Jag struntar i om vi blir upptäckta.

EVA

Det är din bil som ligger i diket. Vem var det som körde, frågar dom? Varför hade vi så bråttom?

MARIA

Jag har inget att förlora. Men det har du. Dina föräldrar lever. Men mina är döda.

EVA

Känner du dig ensam? Kom hit. Jag ska ta hand om dig. (Hon kramas, skruvar sedan av flaskkorken.) Ta en klunk!

MARIA

(Hon dricker, stönar.) Gud vad starkt. Det smakar hallon. Har du gjort blandningen själv?

EVA

Jag tänkte att vi behövde något, du och jag. När vi ska gå och lägga oss.

MARIA

Ge mig en klunk till! (Hon dricker flera klunkar ur enlitersflaskan.) Här: Ta du också!

EVA

(Hon dricker.) Jag hoppas att du inte är avundsjuk på mig, för att dina föräldrar är döda.

MARIA

Nej. De betyder inget för mig idag: Jag hade det bra, när jag växte upp.

EVA

Försök inte: Din avundsjuka är inte snygg på dig.

MARIA

Om dina föräldrar inte ägde sommarstugan som vi ska till... Då hade vi aldrig varit mitt i skogen nu.

EVA

Är det mitt fel, att jag inte har sett trafikljuset förut?!

MARIA

Dina föräldrar hjälper dig med allt. Du får ringa dem! Och se till att min bil kommer bort från diket: Det var du som körde!

EVA

Jag har ingen telefon med mig! Hade du inte jagat på mig, för att du trodde polisen förföljde oss... Då hade vi inte haft några problem.

MARIA

Jag ville inte bli stoppad: När de börjar leta, kan de hitta vad som helst. Och det är min bil!

EVA

Fegis, du har ingen längtan: Jag till exempel... jag längtar efter att bli fri!

MARIA

Jag tar inte ditt spel längre: Du bryter mot alla regler som finns.

EVA

Gör jag! För att du haft en karl, som inte kunde göra dig med barn? Eller för att dina föräldrar gav sin enda dotter alla pengar i arv? Så att du blev oberoende.

MARIA

Min pappa och mamma drunknade när jag fyllde sjutton: Inbilla dig inte att jag är oberoende.

EVA

(Hon skrattar mångtydigt.) När du säger så, går du mot rött!

MARIA

Dina grannar, som har satt upp trafikljuset: De skrattar åt dig. Men det gör inte jag!

EVA

Söta Maria, du är oberoende: Du kan lämna mig när du vill. Och hitta hem själv. Dina föräldrar dog. Men de lämnade så mycket pengar till dig att du kan sluta jobba. När du vill...

MARIA

Jag har inte kört ner min bil i diket. Kom ihåg det! Nu går vi till din sommarstuga. Jag vill lägga mig bums och sträcka ut mig. (Hon reser sig, dricker en klunk ur flaskan, stönar.)

EVA

(Hon reser sig hastigt, tar i Maria.) Gör det mycket ont? Kör jag för hårt med dig?

MARIA

Gå före du, jag kommer bakom. Håll mig i handen, för säkerhets skull.

EVA

Ha inte så bråttom. Ge mig flaskan! (Hon får den, smuttar.) Jag gillar smaken...

MARIA

Prata inte om det: Jag är redan snurrig i huvudet.

EVA

Blir du full så lätt? En hallonshot i mörkret... Vänta lite: trafikljuset lyser fortfarande rött.

MARIA

Vem bryr sig? Inte jag.

EVA

Men om någon övervakar oss? Och ser allt vi gör. Ska de få ha roligt åt oss?

MARIA

Jag bjuder på det. Och min vrist, som inte känns bra... den håller med mig.

EVA

Tänk om det här är ett test. På dig och mig. För att se vad vi gör, när något oväntat händer.

MARIA

Ja, ja, vi är med i dolda kameran. Folk får gärna skratta ut mig i teve om de vill.

EVA

Lugna ner dig: Vad säger lagen? Får jag gå mot rött? Utan att någon kan anklaga mig, för att vara en brottsling.

MARIA

Efter vad du och jag gjort ikväll, har det ingen betydelse.

EVA

Jag hatar när folk skrattar åt mig! (Maria skrattar, kramar om henne.)

MARIA

Jag förstår dig, men du missförstår mig: Varken du eller jag behöver lyda ett trafikljus, som står och lyser... mitt i skogen i mörkret.

EVA

Jag vill inte höra ditt snack! Samma snack som du har, när du sitter och skriver reklamtexter på jobbet: Jag blir astrött på dig... när du tänker så fruktansvärt korrekt.

MARIA

Jag är inte copyrighter... för att allt jag säger alltid är rätt...

EVA

Folk tror på det du säger i reklamen! Annars skulle de aldrig köpa allt, som du hjälper till att sälja. Det är ditt jobb, eller hur? (Hon tar i Maria.) Jag är så avundsjuk... För att du har ett arbete att gå till varje dag.

MARIA

Du är berusad!

EVA

Det är jag inte alls. Du ser ner på mig... Det kan du unna dig, du har det bra: Jag hatar när folk försöker göra bort mig. Vi vänder om! Följer vi stigen åt andra hållet, kommer vi tillbaka till din bil. Vi ställer oss på vägen och ber om hjälp.

MARIA

Vad ska vi säga, om någon stannar? Tror du, att du och jag får hjälp?

*****

EVA

Alla som behöver något får det. Bara behovet är tillräckligt starkt.

MARIA

Vi väntar här! När trafikljuset slår om till grönt, går vi förbi till din stuga.

EVA

(Hon ger Maria en örfil.) Nu har jag fått nog!

MARIA

Tack för det... du är så söt... Här, ta en hallonshot till, så kan du räkna ut vår närmaste framtid. (Hon räcker Eva flaskan.)

EVA

Förlåt mig, Maria. Jag har aldrig slagit någon förut. (Hon tar en klunk.) Inte sedan jag var liten tjej.

MARIA

Jag hatar dig för det! Men det gör ingenting...

EVA

Vad hette hon? Tjejen i vår klass som du smackade till. När hon ljög om dig, för vår lärare.

MARIA

Jag kommer inte ihåg ett dugg. Titta! Nu lyser det grönt. (Efter en kort paus.) Äh, det blev rätt igen.

EVA

Du var klassens ledare... Vill du ha lite mer? (Hon räcker över flaskan.) Jag tycker det är pinsamt, att du är så lättpåverkad.

MARIA

Alkoholen har alltid gjort att jag tappar hämningarna: Kom hit får du en kyss.

EVA

(Hon tar Maria på allvar och kysser henne utan motstånd.) Vilken tunga du har!

MARIA

Nu har jag gett dig det du vill ha. Nu får du ge mig något: Vi går härifrån, och skiter i trafikljuset!

EVA

Kan du inte formulera dig bättre? Kom hit! (Hon kysser Maria igen.)

MARIA

Jag slog till henne, för att hon sagt till matteläraren att jag fuskat på ett prov. Bara för att jag var bäst i klassen.

EVA

Ja, så var det: Jag fattar inte att du vågade. Hon var idrottstjej, och mycket starkare än du. Och när hon skvallrade för majjen... då sa jag att hon slog dig först.

MARIA

Ja, men det är inte sant... Att hon slog mig först. (Eva skrattar.) Jag vill hem.

EVA

Jag med. Kom, nu rör vi på oss. (Hon går mot trafikljuset, Maria åt andra hållet.) Hallå, vart ska du gå?

MARIA

Hem. (Hon stannar, vänder tillbaka.) Varför tog du klänningen i affären förut? Utan att betala.

EVA

För kärlekens skull... Jag tänkte bara på dig, och inte på mig: Jag ville att du skulle tycka att jag var fin.

MARIA

Kärlek? Så blev vi förföljda av en polisbil... Och du körde i diket. Med min bil! För min skull...

EVA

Äh, jag betalade... med mitt kort, för klänningen. Märkte du inte det?

MARIA

Det gör inget att du ljuger. Jag har känt dig sååå länge.

EVA

Litar du inte på mig? Jag har kvittot i väskan.

MARIA

Ge mig min ficklampa! (Hon får den och lyser på flaskan.) Hallonshoten är lika röd som trafikljuset.

EVA

Hur kan du bli så påverkad? Bara för att du dricker lite...

MARIA

Det är min ficklampa.

EVA

När vi gick i skolan... du var den enda som såg mig... Varför hade du ficklampan i bilen?

MARIA

(Hon skrattar.) För ett tillfälle som det här... Nej, för att kunna se i bagageluckan när det är mörkt.

EVA

Vänta, lys så letar jag efter kvittot.

MARIA

Nej. Ditt kvitto struntar jag i. Åh jag behöver sträcka ut mig. Tänk om jag låg i min säng nu. (Hon lägger sig ner, leker med ficklampan, lyser underifrån på sitt "spökansikte" osv.) Det finns en tyngd i mörkret som du inte kan förstå.

EVA

Res dig upp! Du kan inte ligga här.

MARIA

Kom hit. Jag behöver mänsklig närhet och värme. (Eva lutar sig över henne, blir omfamnad och nerdragen.) Det här känns bättre.

EVA

Aj, dina långa naglar rev mig i nacken.

MARIA

Förlåt, jag ser ingenting. Vet din mamma och pappa att vi ska vara i deras hus nu i helgen?

EVA

Ditt hår luktar så gott. Glöm att mina föräldrar lever och dina är döda. Du har fått dina föräldrars pengar. Men jag får bara låna...

MARIA

Du gillar inte att jag har ett jobb. Och du som är så snygg... Jag fattar inte... att du inte får hur många modelljobb som helst.

EVA

(Hon reser sig.) Du kan verkligen tända av mig, när du vill. Vet du, att du irriterar mig lika mycket som trafikljuset. Och jag blir förbannad på mig själv, för att jag känner som jag gör.

MARIA

Eva, jag kanske är lite berusad... Men vi har kommit hit, du och jag... Vi är här i skogen: Jag ser på stjärnorna. Kom hit, lägg dig bredvid mig. Jag kan inte räkna dem.

EVA

Skärp dig! Vem fan kan titta på stjärnorna? När det förbannade trafikljuset står där och lyser rött!

MARIA

Jag ser stjärnorna och du ser trafikljuset. Du kan se stjärnorna och jag kan se trafikljuset... Jag blir så lycklig för att jag känner mig inte ensam. Som människa... Instängd i min kropp...

EVA

Jag har inte stulit klänningen. Jag tänker inte gå härifrån förrän det lyser grönt. Jag vill kyssa dig igen! För att du tror att du är berusad. (Hon böjer sig, kysser Maria.)

MARIA

Lite berusad kanske jag är. Men bara så mycket att det inte märks. Du får kyssa mig för att jag litar på dig. (De kysser varandra. Maria vill ta en klunk till ur flaskan, men hindras av Eva.) Jag har en present som jag vill ge till dig, i min väska.

*****

EVA

Drick inte mera. Jag har en flaska vodka i stugan. Vi blandar den med hallonshoten när vi kommer fram.

MARIA

Jag behöver det nu: Jag vill känna mig lite berusad.

EVA

Då får du vänta: Har jag sagt att det finns alkohol i det du dricker?

MARIA

Nej det har du inte... Varför leker du med mig? Ditt kontrollbehov gör mig sjuk. Jag tänker inte bli inlåst med dig... i dina föräldrars stuga över helgen. Bara för att du vill det. (Hon reser sig, tar några steg på stigen bort från trafikljuset.)

EVA

Vänta! (Hon går mot trafikljuset, letar, ser upp i luften, ner på marken.) Kom hit! Hjälp mig! Det måste finnas en elsladd som gör att trafikljuset lyser!

MARIA

Jag har druckit för mycket: Jag behöver kissa. (Hon sätter sig på huk och gör så.) Du sa att vi skulle åka hit, för att du behövde prata om dina problem.

EVA

Maria, kan jag få låna din ficklampa? (Hon hämtar den, lyser bland riset osv.) Det finns elstolpar i skogen bakom dig. Någon måste ha dragit hit en ledning, så trafikljuset kan lysa. (Hon rotar i snåren, lyser, kastar sig ner och gräver med händerna.)

MARIA

Du är galen: Varför gräver du efter någonting, som kanske inte finns? I mörkret, i din skog...

EVA

Jag tänker inte gå härifrån. Jag vill veta varför trafikljuset finns och står och lyser. Och tro inte att jag har några problem!

MARIA

När dina föräldrar dör, får du ärva deras sommarstuga. Du har inga syskon. Det har inte jag heller...

EVA

Hjälp mig att kolla efter elledningen. Den måste vara nergrävd. Eller så ligger den bara i riset någonstans. (Hon söker, sparkar undan riset, lyser med ficklampan osv.)

MARIA

Pengar? Handlar allt i ditt liv bara om pengar? Jag ställde in min dejt, för att du ville träffa mig. Min dejt: jag sa fel, jag menar inte det... Det är bara tre veckor kvar, innan vi ska gifta oss. Jag hoppas du kommer på vårt bröllop. Du är min bästa vän...

EVA

Jag tycker det är viktigt att uppföra mig. Så ingen kommer och säger att jag har gjort fel.

MARIA

Vem ska avgöra det? Din pappa som är advokat?

EVA

Titta! Nu slocknade trafikljuset. (Hon lyser på stolpen med ficklampan.)

MARIA

Det ger jag faan i. Jag följde med dig hit... För att du är för gammal för att få jobb som fotomodell. Och du är för korkad för att hitta ett annat jobb. Jag är din bästa vän!

EVA

Varför kysste du mig förut? Det har du aldrig gjort förut. (Trafikljuset lyser grönt.) Förbaskat, nu lyser det igen... Trodde du att jag skulle be dig låna mig pengar?

MARIA

Jag kysste dig med flit. För att se hur du reagerade. Nu när jag ska gifta mig.

EVA

Du ljuger! Du har älskat mig, ända sedan vi började gå i skolan tillsammans.

MARIA

Ja, det har jag gjort. På mitt sätt...

EVA

Jag är rädd för att förlora dig. Att vi ska gå skilda vägar.

MARIA

Du får i alla fall inget jobb på min reklambyrå, som textskrivare.

EVA

Kom hit! (Hon kastar ifrån sig ficklampan som lyser på marken, och tar Maria i famnen. Hon kysser Maria.) Livet är enkelt: Om du uppför dig på rätt sätt, får du allt.

MARIA

(Hon gör sig fri.) Vi måste hitta elledningen. Så vi kommer förbi trafikljuset. Och kan gå ner till din stuga.

EVA

Jag behöver inte pengar: Jag ska åka till Paris om en månad. Jag har skrivit på ett kontrakt... som modell i ett år.

MARIA

Tror du att jag får dåligt samvete för det?

EVA

Jag hinner komma på ditt bröllop.

MARIA

Jag är glad för din skull... Och att du ville att vi skulle träffas.

EVA

Min pappa är en cowboy: På hans advokatbyrå rider de på alla paragrafer som finns. Det spelar ingen roll, om de blir avkastade eller inte. De har sina processer. Och de får alltid betalt!

MARIA

(Hon skrattar.) De följer lagarna, vad de än gör... Men jag... jag gillar det oväntade. Det som slumpen ger, utan en tanke. Vill du inte veta, vad jag tänker ge dig? Som finns i min väska...

EVA

Jag känner inte igen dig: Ingen kvinna har någonsin lärt mig något. Inte du heller!

MARIA

(Hon springer bort mot trafikljuset, som lyser rött. Hos springer runt det, snurrar med handen på stolpen osv.) Eva, kom och ta mig! Vi springer i kapp. Kom, nu! Som vi gjorde på skolgården, för hundra år sedan.

EVA

Kolla efter elledningen! (Maria stannar efter en stund, böjer sig ner, tittar länge.)

MARIA

Kom hit. Du har rätt. Det ligger en sladd här...

EVA

Du ljuger!

MARIA

Det var jag som körde min bil, när vi åkte ner i diket. Det var jag som blev full på hallonshoten, utan sprit i... Har jag inte rätt? Din sanning är inte min sanning. Och ändå kommer vi så bra överens. För att vi måste. (Hon skrattar.)

EVA

Jag blir så djävla trött på dig: Jag orkar inte ta ett steg till. (Hon sätter sig, medan Maria snurrar runt trafikljuset igen.) Har du hittat elsladden? Ligger den där?

MARIA

Ja. Kom hit! (Eva skyndar dit. Maria svänger runt trafikljuset.) Din pappa är advokat, så jag vet inte vad jag ska göra. Ge mig ett råd...

EVA

Jag ville inte ha med dig till mina föräldrars stuga, för att bli hånad!

MARIA

Kolla själv! Här ligger det du letar efter... (Hon lyfter upp en elledning med foten.)

EVA

Jag visste att den måste finnas någonstans.

MARIA

Dra i sladden så slocknar trafikljuset. Sedan kan vi gå ner till stugan.

EVA

Du ska inte tala om för mig vad jag ska göra! (Hon sliter i elledningen utan resultat.)

MARIA

Bit av den med tänderna! Jag är så berusad... Kom hit och ge mig en av dina smakfulla kyssar.

EVA

Jag menar allvar. Fattar du det? Hjälp mig dra i sladden!

MARIA

Varför det? Jag tycker det är kul... att det står ett trafikljus och lyser bland träden. Som i en dålig reklamfilm: Du vet inte vem som driver med dig...

EVA

Maria, jag har älskat dig, ända sedan vi gick i högstadiet tillsammans. Kom igen. Sug i nu! (De drar båda, men ramlar omkull, utan att få loss elledningen.)

*****

EVA

(Hon tar Maria i famnen och smeker henne.) Jag är glad för att du ska gifta dig om några veckor. Det ska bli jättekul att komma på ditt bröllop!

MARIA

Du är bara bjuden för att du är min bästa väninna.

EVA

Så enkelt är det inte: Du gifter dig med en kille... en man som friade till mig för fem år sedan. Och han fick nej av mig.

MARIA

Jag är så full... Vem bryr sig om hur jag uppför mig?

EVA

Det gör jag, men jag fryser. Är det inte kallt? (Hon tar om sig själv.)

MARIA

Du tror att alla älskar dig. Men min man har aldrig varit intresserad av dig. Jag har frågat honom.

EVA

Vad gör vi här? Varför ligger vi inte i sängen, i mina föräldrars stuga? För länge sedan...

MARIA

Du har lärt mig en sak: Det är bara du som kan hålla om dig själv. Hur snygg du än är.

EVA

Jag fryser... Ska du tala om för mig hur jag måste leva?

MARIA

Så länge jag följer alla dina lagar och regler, kan jag göra det.

EVA

Jag tänkte gå ut ur butiken vi var i, med klänningen på mig. Och lämna kvar min gamla. Men jag gjorde det inte. Jag tänkte bara göra det... Den var så fin. (Hon gråter.)

MARIA

Klänningen... den passade dig perfekt. Du blev vackrare än jag någonsin sett dig. (Hon lutar sig mot trafikljuset.) Nu kommer gryningen. Se... På himlen.

EVA

Jag fryser och du försöker skuldbelägga mig. Men det ställer jag inte upp på!

MARIA

Vi kan göra vad vi vill. Så länge ingen vet vad vi gör. (Hon ger Eva en hastig kyss, reser sig upp och börjar försöka välta trafikljuset.) Hjälp mig, jag behöver hjälp!

EVA

Jag vill inte vara med längre. För att du inte har en enda dröm. Du är en jävla realist...

MARIA

(Hon avbryter sitt försök att välta trafikljuset.) Jag tog med mig en present till dig. För att jag ska gifta mig. (Hon letar i sin handväska.)

EVA

Jag tänker bara på dig. Jag skiter i prylar och pengar! Vill du göra något med trafikljuset, får du göra det själv.

MARIA

Är det dina regler eller mina vi ska följa? Kom så välter vi omkull stolpen! Ingen ser oss... vi vet inte ens vilka galningar som satt upp trafikljuset.

EVA

Du ger mig ingen värme... Jag hatar handlingar som inte har någon betydelse.

MARIA

Här! (Hon drar upp en sedelbunt ur sin handväska.) Jag ville ge dig en bröllopspresent. Från mig till dig, för att jag ska bli lycklig...

EVA

(Hon reser sig.) Jag klarar mig själv. Vi klarade oss båda två. När jag körde ner din bil i diket.

MARIA

Du var rädd, och jag var rädd. Men vi är inte rädda längre. Tror du att jag inte kände något... jag kände ingenting! Jag fattade att det inte fanns sprit i din hallonshot.

EVA

Följer du med mig? Jag behöver inte dina pengar. Jag har mitt kontrakt. Jag ska jobba som modell igen. Det var inte därför vi åkte hit... i din förbannade bil.

MARIA

(Hon slänger upp sedlarna i luften, så de regnar ner.) Kom hit! Hjälp mig. (Hon sätter ryggen mot trafikljuset, som gungar lite.)

EVA

Jag ställer inte upp mera: Men vad som än händer, så ska du veta att jag älskar dig.

MARIA

(Hon gungar vidare med trafikljuset.) Hur länge har vi känt varandra? Ända sedan vi fick vår första mens. Men ditt kön har aldrig attraherat mig. Trots att dina bröst och din rumpa och dina ben är snyggare än mina.

EVA

(Hon kastar sig över Maria.) Sluta nu! Jag vill inte ha dig, om du inte vill ha mig!

MARIA

Jag vill inte ha dig, som du vill ha mig!

EVA

Jag vill inte heller ha dig: Du föraktar mig. För att du alltid trott att jag inte klarar mig själv.

MARIA

Om du inte hjälper mig, klarar jag mig inte själv. (Hon gungar mot stolpen, som svajar kraftigt.)

EVA

(Hon ger Maria en örfil, samtidigt som trafikljuset faller omkull. Maria ligger ner, Eva står.) Vad har du gjort? Jag fryser... och det enda du säger... du säger att bara jag kan hålla om mig själv! (Hon går snabbt förbi trafikljuset mot sin stuga. Himlen har ljusnat betydligt.)

MARIA

Eva, vänta! Jag vill inte bli lämnad här... Jag kan hålla om dig! Jag gör det om du vill.

EVA

(Eva vänder sig om.) Jag har allt jag behöver, men det har inte du... Din väska och din ficklampa... de ligger där borta.

MARIA

Dina pengar då? Kan du inte visa mig, hur jag kommer härifrån? (Eva vänder om, går mot stugan.) Glöm mig! Gör det! Jag vet ändå åt vilket håll jag ska gå... (Maria plockar upp de sedlar hon ser, delvis med ficklampan tänd. Det har ljusnat mycket. Hon går därefter mot sin bil, åt motsatt håll som Eva försvunnit.)

*****ridå*****